

[Bertel Haarder]

nogen tvivl om; og at vore unge vokser op med bevidstheden om, at det er en vigtig målsætning, finder vi også særdeles påkrævet.

Når man læser forslaget, ser man for det første, at vi skal have et sekretariat og et informationscenter, som skal forestå og støtte udgivelsen af danske publikationer og andet oplysnings- og undervisningsmateriale. Det er der da brug for, men man skal altid huske at spørge: har vi det ikke i forvejen? Vi har Dansk Udenrigspolitisk Institut, der bl. a. udgiver en årbog, vi har FN-Forbundet, der udgiver tidsskriftet Sikkerhed og Nedrustning, vi har Det Udenrigspolitiske Selskab, som udgiver tidsskriftet Fremtiden, og så har vi forsvarrets oplysnings- og velfærdstjeneste, som hr. Bilgrav-Nielsen åbenbart ikke bryder sig så meget om. Jeg synes egentlig, materialet er særdeles oplysende, og jeg synes ikke, det er tendentiøst på nogen måde. Det synes hr. Bilgrav-Nielsen måske. Til gengæld må han da være glad for, at vi også har Mellemfolkeligt Samvirke, som udgiver tidsskriftet Kontakt, som måske på visse måder kan opveje det, hr. Bilgrav-Nielsen ikke kan lide i forsvarrets oplysnings- og velfærdstjeneste. »Min sjæl, hvad vil du mer'«, skrev Kingo, og det vil jeg egentlig også sige til hr. Bilgrav-Nielsen. Har vi ikke meget af det, som her ønskes?

Det næste punkt hedder, at dette sekretariat og informationscenter skal registrere internationalt forekommende materiale. Ja men har vi ikke biblioteker til det? Er det ikke en sag for kulturudvalget at drøfte det i forbindelse med biblioteksloven? Skal vi virkelig have særlige apparater for hver enkelt problemstilling?

Det samme gælder det fjerde punkt, som hedder, at det skal bistå organisationer og personer med vejledning om støttemuligheder for oplysningsarbejdet, kontakt til foredragsholdere og lignende. Ja men det er der da masser af andre udmærkede emneområder som har brug for; de må trække på samfundets almindelige servicevirksomhed, som jo er ganske omfattende.

Jeg sprang over det tredje punkt, som drejer sig om at oversætte og udgive udenlandsk materiale. Til det punkt vil jeg sige: er der virkelig mangel på skrifter på dansk om denne problematik? Er det mangel på skrifter, som plager os? Det er jeg ikke sikker på. Er

det ikke nærmest den enorme mængde af information, der falder ned over alle folkeskolens lærere, som er ved at drukne i den? Er det ikke lige så meget det, der er problemstillingen på dette punkt som på så mange andre?

Med hensyn til dette med at forestå og støtte arrangementer vil jeg sige: der er så mange ting, vi gerne skulle gøre. Jeg er egentlig overrasket over, at det radikale venstre her ønsker et statsligt engagement, altså et statsligt kontor – det kaldes et sekretariat og et informationscenter – der skal støtte arrangementer, som ikke på anden måde kan opnå støtte. Skal det også støtte arrangementer, som ikke kan opnå folkelig støtte?

Er det ikke et lidt for kraftigt statsligt engagement, og er artikel 105 i FNs vedtagelse fra 1978 i virkeligheden ikke dybt betænkelig? Der står, at »medlemsstaterne bør tilskyndes til at sikre en bedre strøm af oplysninger med henblik på nedrustningens forskellige aspekter for at undgå udbredelsen af falske og tendentiøse oplysninger vedrørende rustningerne.« Er det blevet en statsopgave, at man skal hindre udbredelsen af falske og tendentiøse oplysninger? Så er det i hvert fald en ny kurs og et angreb på pressefriheden.

Det undrer mig slet ikke, at det står i en FN-vedtagelse. Vi slås jo med blandt andet den tredje verden i FNs forskellige organer om tilsvarende problemstillinger, hvor man i den gode sags tjeneste vil begrænse pressefriheden. Men mener det radikale venstre, at vi skal begrænse ytrings- og pressefriheden? Hr. Bilgrav-Nielsen ryster på hovedet, men hvad mener han så egentlig? Her mener jeg egentlig, vi står over for en FN-vedtagelse, som jeg aldrig ville have stemt for. Men jeg er jo også ny, og jeg bør slet ikke udtale mig om den slags. Det er min jomfrutale, og det kan hr. Bilgrav-Nielsen sikkert også høre. Men det er altså mine naive betragtninger i anledning af et forslag, hvis hensigter jeg forstår, og hvis gode mening jeg anerkender, men hvis konkrete forslag jeg ikke kan acceptere i et liberalt samfund.

Riishøj (SF):

Nu talte hr. Bertel Haarder om jomfrutale. Det er vist meningen med dette forslag, at vi skal have det område væk fra forsvar og